

1945

Válka:

Válka vyvrcholuje. Dochází zprávy o rychlém postupu ruských vojsk, která se blíží i k území „Protektorátu“. Stojíme před obavou před možností vstupu do naší krajiny a před možností vyklizení kraje. V Říši zaměstnaní českí občané vrací se z míst válkou ohrožených a vypravují hrůzostráší události z kraje, kde obyvatelstvo muselo opustit svoje domovy a na skuteč zimny jít do neznáma. Část uprchlíků prošla prusným kem národnostním a litavským a naší krajinou. Většina, téměř všichni, hledají ochranu mezi svými rodomenovci v Suodetech. Je slyšeti dunění děl nejprve od východu a postupem fronty i od severu. I zdejší Němci činí přípravy k možnému odcestování. Noviny i rozhlas rozšiřují zprávy o ukutprostech bolševiků v občanstva nenalézá však mnoho ohlasu.

Čeho je povšectně obava, je možnost převalení se válečných operací přes náš kraj. Lid touží již jen po míru a po klidnějších časech. Šestileté napětí a starosti o životní potřeby již každého umavují. A nejen životní potřeby, ale i budoucnost národa také každému na myslí a budí obavy.

Uluor - Bräven.

Dunění děl je stále slyšitelnější. Lidé činí přípravy k možné evakuaci. Dělní se snaží ukrýt v domovním majetku, pokud se dá ukrýt. V Ulici se prodlíná výstavba mostů ruskými vojáky, na hlavních silnicích staví se přecházky z kmenů kamene a různých materiálů. Proti bankám, dělníci a inženýři z továren posílání jsou na kopání nákopů do Velkých Svatoňovic a na rozšíření tratě na nádraží v Malých Svatoňovicích. Navrženo učinit přípravy k umístění uprchlíků kterým navrženo říkati „národní hosté“. Učínily se k tomu hostince, škola a prádlná ušedlost čp. 25.

Uprchlíci.

Dne 22. března, na krásového jarního dne došli do Libňatova uprchlíci z Růž. A. av. „národní hosté.“ Obci nastaly tím nové úkoly v ústřední továrně, stavování, umístění dobytky, opatření v domovním, kamen a podobně. Starosti byly tím větší, že mnozí z nich byli značně nároční a odmítali připravené byty v přibytku čp. 25., přes to, že byly před tím německými ubytovateli uznány za vhodné. Z důležitosti ohlášená zástupci p. Růžovi, obchodníku v Ulici německému příslušníku, který je k tomu ustanoven dojel do Libňatova a sjednal prádlnu. Přivedení koní a hovězí dobytek rozdělen byl mezi

místní zemědělců. Jelikož nakoupením slavníků vznikla by obci značná nepředvídaná vydání daní obecní radou přikázáno, že převezené slavníky zaplatí si občané, komisi k tomu určené, vyepou slámou a dopraví na místo. Slavníky budou jejich majetkem. Jelikož starosta obce Adolf Dytrch je nemocen zastoupil ho nejstarší člen obecní rady Josef Jindra, zaměstnaný jako tovární dělník. Jelikož starosti s umístěním uprchlíků jedné věci je těžko nastívat, ustanovil dotyčný člen obecní rady komisi, která všechny malířské práce spojené s ubytováním uprchlíků měla projednat a potřebné opatřit. Do komise ustanoveni: Josef Pich čp. 74., Šálta Bedřich 67., Seidl Josef 118., Gottwald Vilém 14., Šmerák Čeněk 65., Vít Čeněk 7.

Lamběvský kraj.

Dne 19. dubna nahradil se celý zdejší kraj do zvláštní mlhy modravé barvy. Slunce prosvěcující mraky a mlhu bylo nevykykle oranžové barvy. Čítit bylo zápach po kouři. V Libňatově vyskytla se správa o požáru v komárovském revíru. Ukláralo se však, že kouř, který naplnil ovzduší v celém kraji přicházel byl větrem ze vzdáleného požáru, způsobeného leteckým bombardováním.

Uprchlíci.

Dne 20. dubna vyslechli zdejší uprchlíci probuzující řeč Dra. Göbelse, pro něž járali a dokonce s radostí tančili. Probudila je v přemědění, že snad nastane obrát ve válečné situaci a přijde doba jejich návratu do jejich domovů. Zátiž druhý den zpráva z hlavního stanu německé válečné moci hlásila způsobem dosud nebývalým, že východní fronta směřuje na Berlín byla bolševiky na několika místech vzpáržena. Současné došlo též den zdejším uprchlíckým nřizením, že musí opustit zdejší obec a ubírat se dále směrem na Davorý. Zprávy ty způsobily pláč mezi uprchlíky. Doba odjezdu určena na 29. duben. Uprchlíckým, kteří by neměli dosti vlastních potahů k odvezení jejich věcí, má dle nřizení poskytnuta býti pomoc potahů z obce. Po několika dnech bylo nřizení o stěhování zase odvoláno.

Válka.

Válka nabývá dramatického rázu. Dle válečných zpráv jsou bolševici v předměstí Berlína a má v brzkou nastati dotyk armád angloamerických se západu s bolševiky od východu. Pozornost nejvyšších občanů obrácena je samozřejmě na frontu k nám posunutou nejbliže, to jest na blízkými púsmi nřiky náchodským a náclřským. Obypatelstvo žije v starostech jakým způsobem uchránit cenný majetek, kdyby se

boje převalily do našeho kraje. Dochází zprávy z Moravy, že ustupující německá vojska kudy táhnou ničí vše. Zapalují přibytky obyvatelstvem nad hlavami, boří mosty, vyharazují do provětrů průmyslové podniky a t. d. Občané myslí na náhradu majetku který možno přenést a budují si skryš v zemi a radiváním různých koutů v přibytích. Dochází však zprávy zdejším uprchlíkům z Říše, že jejich rovněž sako ukrytý majetek byl nalezen a odcizen.

Sabotování německých nařízení.

Dne 2. května měl se konati odvod koní s postroji a povory. Rolníci, spadající pod tuto povinnost, měli se dostaviti do Ulypice Sychuova. Bylo to v době, kdy každému bylo již jasné, že vojenská moc Říše se troutí a že odvody by těžce poškodily majitele koní a na výsledek války nemohou mít pořádného vlivu. Z povoláních rolníků nedostavil se z celého okresu žádný. Odvod se nekonal a z nařízení komise byl o několik dní odložen. Nedostavení se k odvodu bylo organizováno na pokyn určitých osobností. Neuposlechnutí nařízení ještě před několika týdny, ba dny, mělo by pro majitele koní nedozímné následky. Obvinění se sabotáže, tresty smrti, koncentrační tábory. Předvolání k odvodu koní dostali: Josef Pich čp. 74., Josef Seidl

čp. 118., Josef Jiránek čp. 45., Antonín Louček čp. 83.,
 Štěpán Falta čp. 41. a Josef Klábrt čp. 23.

Válka.

Na poslouchání císařského rozhlasu vyhlášen
 byl za války trest smrti. Provinilci, kterým uvedený
 skutek byl prokázán byli také tak trestáni. Případů
 takových bylo poměrně málo, přesto, že každý majitel
 rozhlasového přijímače denně naslouchal zpravám cí-
 řského, hlavně londýnského rozhlasu. Slouží ke cti českým
 lidem, že v tom směru, až na nepatrné výjimky, nebylo
 udavačů. Naslouchání zahraniční propagandy mělo
 značný vliv na smýšlení obyvatel a téměř bez účinku
 byla propaganda domácích vyvoláčů a domácích
 novin, přesvědčujících český lid, že jenom v zapojení s
 Říší je naše šťastná budoucnost. Lid zlobě na zdejší
 národnostní hranici nerapomínal na všechny protírů-
 ky a výsměchy německých sousedů, na všechny nedo-
 zené sliby a nedodržovaná slova adresovaná našim
 českým lidem z německé strany. Nerapomínal na ukřes-
 nosti páchané na českých lidech v koncentračních tá-
 borech, na kurtá ponižující vyslychání členů „Gesta-
 po“ („Gestapo“ = zkratka Geheimnis - Staats - Polizei)
 často nevinných českých lidí. Na nešťastnou obec
 Lidice u Třebatova, kde všichni mužští obyvatelé od
 patnácti let byli postřeleni, ženy dány do koncentra-
 čních táborů a děti na převýškovu do Říše a kole celá

obec byla srovnány se semí. Rovněž nezapomněl náš lid na osadu Lešáky u Chrudimi, kde neustěhemy ani ženy. Muži i ženy odvolčeny byly do blízkého domu odkud museli pūhlížeti, jak jim jsou rozstřelovány jejich pūbytky, načež postaveni ku skalní stěně a postřeleni.

Český lid těžce nesl uravění vysokých škol českých a navádění němčiny jako povinného předmětu a přednosti před jinými předměty vyučovacími na českých školách vykládal si jako úsilí germanizační. Jediné, co na české straně bylo oceňováno byla německá schopnost organizační patrná zvláště v nerušeném válečném zásobování, které se zásobováním v minulí válce světové nedá se srovnati. Rovněž tak říšené mydly dělníků nutno ocenit. Nebylo také neraměstnanosti a v srovnání s minulou válkou kdy práce v továrnách byla omezoána a dělníkům vypláceny byly nepravné náhrady za úřlou práci je pozapomenutý neexistence pracovních sil ve válce současně. Okolnosti, posledně jmenované svědčily by pro oprávněnost zlejší propagandy, že v připojení českého národa k Říši možno očekávat dobré lmotné postavení pracujícího lidu, ale u českého člověka nevydárila tato okolnost přes vědění, že národu našemu hrozí zkáza jeho existence. I v proměně dobrych poměrec! v lmotných, těžce nesl český člověk sílu vyrdvi hované povýšenosti svých národnostíních sousedů jako národa, jehož členové s povýšeností hleděti na své české sousedy. V našem těsném národ-

nostním pohraničím byla okudnost ta tím více pratr-
na. Nad to ještě vyskytly se zprávy, že všichni občané
české národnosti, budou, až Německo válku vítězně skon-
čí, se své vlasti vystěhování. Toto všechno budilo všeobec-
ný odpor proti našim utiskovatelům.

Ustavění práce.

Dne 3. května 1945, (v době, kdy je
zřejmé, že Říše je vojensky poražen) zvoleny ve všech
přímyslových podnicích nové národní výbory, kte-
ré přejímají správu závodů na doradní říšské pro-
věrence v továrnách, které byly Lidům zabaveny a dá-
ny pod říšskou správu. Práce v továrnách byla to-
ho dne nastavena a dělnickým dílna placená dovo-
lena na neurčito.

Londýnský rozhlas oznamuje, že li do-
vým náhlým soudem byl odsouzen a i-
med popraven Benito Mussolini, fa-
šistický diktátor Itálie.

Němci kontrolovaný rozhlas oznamu-
je 1. května 1945, že Vůdce Adolf
Hitler padl v hrdinném boji na
vlast.

2. května přichází zpráva a kapitu-
laci Berlína.

Válka.

5. květen.

Docházejí zprávy z bojišť, oznamující kapitulaci německých armád. Ž Němci obsazených oblastech území zůstává již jenom necelý t. zv. „Protektorát“ část Rakouska velmi nepatrná a Norsko.

Zahraniční rozhlas oznamuje, že jediným situacem dle ohlášení Československé vlády v Hlohovicích, rozhodující do příchodu prezidenta Beneše a jeho vlády do Prahy, je Národní rada česká.

Pražský rozhlas volá k hájení rozhlasové budovy českou policií a četnictvo. A konečně i „všechno české na pomoc rozhlasu! Němci zde vraždí české lidi!“

Tak a podobně volali hlanatelé českého rozhlasu v sobotu 5. května 1945, ve 12:30 hodin.

Praha Němci prohlášena barackním městem, a-
niž by Němci vyklidili voje porádky a sbrojovky v
průvozu. Prohlášení ono nemá žádný smysl.

Je již úplně zřejmo, že válka je rozhodnuta. Lid se
raduje z osvobození národa, které není nic ještě doko-

náno. Značná území Čech a Moravy jsou dosud ovládnána Němci, zřejmě již beznadějně.

Dochází zpráva o povstání v Praze i jiných městech. Rovněž v Úpici, kde je značná německá posádka a hojně Němců mezijících zbraně. Situace v Červeném Hostelci, Náchodě, Hronově a České Skalici je brzy ovládnána Čechy. I v Úpici došlo k vážným událostem.

Naděšený lid sbírá německé firmy a jiné omeštrávané nápisy. Růžký zná se soudní budovy je v hojnu.

Vojínům, snažícím se podřídnovat most přes Úpu s mě-
rem k nádraží byby nároče vyprávěny a snazeny do Úpy.
Německé vojsko z Lománě snaží se ovládnout situaci.

Ulice jsou vyklizeny, nikdo nesmí na ulici. jsou obsa-
zeny i cesty, vedoucí k městu. Občané z vesnic, kteří
právně dle v městě nesmí z města, jsou zatýráni. jsou
jim odnímána jízdní kola. V Slavovicích, kde došlo
těž k vážným incidentům, byli vzati ukojní. Mezi
nimi i předseda místní správní komise Jan Hlejna
„z Hlobylinec“, dále Nývlt Josef majitel hostince, Holý
syn řidičeho učitele a Fr. Rosa. Při událostech těchto
zastřelen v Úpici jistý Grossmann z Úpice, posádkar
Vavřinec Jindra, roditelě Lívňatovský i Miroslav Nýv-
lt z Slavovic, syn komisaře Nývlt sbrádněna komisaře,
majitele průmyslu čp. 125 v Lívňatově. V Slavovicích
pro neprospěchnost se, byla zastřelen německým voje-
nem Adolf Leisnar „Babiňák“ z Lívňatova sta-
ný 53 roky. Bydlil v místním chudobinci čp. 164.

Štěpán byl svěřen v ruce: do rukou a do plíce. Musel zůstat ležet na vitruici, načerán byl uložen v havičské zbrojnici v Slavovicích a druhý den v neděli 6. května 1945 odvezen nankélec do Libňatova.

V noci z 5. na 6. květen 1945. kuje občanstvo v dalším zrušení. Naslovchá v přijímači zprávám z Prahy a z Londýna. Hlásí se, že nastává přímý boj o Prahu. Německé tanky v posádce mimoparšské obkličují Prahu. Německá letadla napadají Prahu. Rozhlasový rozhlas volá o pomoc Praze.

6. květen.

Urušení mezi obyvatelstvem stoupá. Český rozhlas hlásí, že došlo k sjednání mezi Čechy a Němci i po dvou jednání, že měla být zachována příměří, které však se strany Němců bylo porušeno.

Český lid i velitelství německé posádky v Praze znovu vyjádří k zachování příměří po dobu jednání a znovu se hlásí, že se strany Němců bylo sjednání porušeno.

Dochází další rozhlasová zpráva, že přicházejí Američané na pomoc.

Hlášení: Americké tanky projely Plání Praze na pomoc.

Další hlášení. Armáda generála Vlasova zorganizována.

sováná to ruských zajatců na odboj proti svým ruským bratrům, přidala se k Čechům a příchází Praze na pomoc.

Vědouce německého červeného kříže, včetně seskupení německých lazaristů, žádá o svolení aby mohla promluvit do českého rozhlasu. Připomíná německým vojínům, že Praha byla Němci prohlášena za lazaristní město. Nechtějí německí vojáci jít pamětlivi německých raněných vojínů ležících v pražských lazaretech a lidí německých rodin bydlících v Praze, kteří budou v živém postavení.

Hlášení Praha II.

Pražský rozhlas volá stále k vytvoření v boji pro uvolnění Prahy. Stálé volání: Český lide! Vytvoř v boji! Pomoc příchází! Prahu uvolníme!

Volání a přijímačů: Vytvořte! Voláme z místa, které muselo být hájeno a bráněno. České obraně zabránily překopání kabele pražského vysílače.

Všechny přijímače jsou zapnuty. Lid vzrušen naslouchá zprávám vysílaným z Prahy. Vysílá se i anglicky a rusky.

Neděle 6. 5. 1945. 14. hodin 15. minut.

Hlásí se zpráva Národní rady české, že jednání se státním ministrem Karlem Hermannem Frankem

spěje k závěrečnému ukončení.

Hlostičtí v Praze jsou rozhlasem žádáni, aby varili zdarma polévky a čaje pro bojovníky za svobodu.

14:30 hodin. Hlásení. Českoslovenští bojovníci! Česká armádo! Vytvůjte!

Hlásí se státní hradní Prahy na okraji i vnitř města. Na mnohých místech se Němci vzdávají a skládají zbraně.

Česká národní rada hlásí pokračování jednání a vyzývá ke klidu. Jenom tam, kde jste Němci napadeni, bráňte se a bojujte statečně. Hodina osvobození se blíží! Trváme!

Němci mající v držení pražský vysílač
Praha I.

hlásí a vyzývá český lid aby neposlouchal výzev vyřídanců vysílačem Praha II. a zastavil boj proti Němcům, že jenom v spolupráci s Němci ukrajují válkou nenásaznou české kraje, utopení.

Následkem pouček zavazňových Čechy v dopravě, molo-li by uvážnouti zásobování německé armády; sáhne tato na pohotové zásoby pro Čechy čímž sítu utpí.

Hlásení v 15:45 hod. Praha II.

Americké tanky opustily v 8 hodin ráno Plzeň a jedou na pomoc Praze.

Plzeň svobodna!

Vojenské jednotky generála Ulanova v pražských před-
městích.

Rozhlas Praha II. varuje před posloučením sta-
nice Praha I. Liblice a Mělník, ovládnuté dosud
Němci. Obě stanice udávají zprávy stanice druhé za
klamně. Češi naslouchají po většině stanicí Praha II.
přimásející radostné zprávy, že hodina osvobození se blí-
ží.

Zprávy, že čeští obránci se statečně drží.
Majitelé cukrovarů se řádají, aby všemožně uchránily cív-
né zároby cukru před vydrancováním Němci.

Neděle 6.5.1945., 18.45 hod. Výzvy Prahy II. k další-
mu statečnému hájení Prahy.

Ohlášeni Národní rady v Praze československé vládě v Ho-
řovicích, že Národní rada česká je dosud v jednání s H.
H. Frankem. Němci nedodrželi úmluvu o zastavení
boje a proti úmluvě stahují také ku Praze vojenské ú-
tvary.

Události v Hlavlovicích.

Neděle 6. května večer. Kronikářů dostalo se
následujících kusých informací o událostech v Hla-
vlovicích dne 5. a 6. května.

Následkem nadšení a kapitulaci německých armád
někteří horlivci v domění, že mír je na blízku postupov-

vali proti německým uprchlíkům umístěným v Hlavlovicích způsobem, který na situaci, kdy spojenecká vojska jsou ještě daleko stal se nebezpečným. Byly prohlédány vozy uprchlíků, odejmuty jim zbraně, museli stát se zdviženými pažemi a zabráněno jim, když chtěli odjet. Tito žalovali na toto jednání, načež dostavilo se vojsko do obce. Byli vrati rukojmí, ale zase propuštěni.

To stalo se dne 5. května, kdy byl zastřelen Adolf Lejmar.

Druhý den dostavil se oddíl německých vojáků do Hlavlovic. Mezi tím bylo zjištěno, že na „Podhradí“ jsou zakopány dvě pušky. Předseda správní komise byl vyzván, aby se dostavil jako rukojmí, jinak, že bude celá obec vypálena. Nikdo nesměl na návěs pod pohrůžkou zastřelení. Na každého kdo byl spatřen venku bylo stříleno. Při tom zastřelen Ladislav Vlk. Stalo se naproti u jeho přibytku. Po pohrůžce, že obec bude vypálena a při započetí střelby, zmocnilo se obyvatelstva zděšení a přechalo do lesů a do sousedních obcí k příbuzným a podobně. Němci postupovali tvrdým způsobem. Stříleno bylo na každého. Střelbu bylo slyšeti až v Libňatově. Do místnosti hostince u Loučků vstřelena byla tak zvaná pancířová puška, velmi účinná německá zbraň. Trafika Čepelkova byla vyrabována. Rovněž tak robnická usedlost Klábrtova dříve Řezníčková. Všechny potraviny v tomto statku byly sebrány, peřiny zničeny. Na mnohých

místech sebrány radiové přijímače. Již v den před tím brána byla nahodilým jezdcem jízdní kola bez jakéhokoliv přičiny a bez náhrady. V Slavlovicích odvezl Němci tímto způsobem 5 motorových vozidel rovněž bez náhrady a bez jakéhokoliv protřzení.

Do lesů utíká zvláště mládež, neb vznikla domněnka, že vzati budou jako rukojmí.

Uzrušení přenáší se i do Libňatova. Mládež zorganizovala hlídky, aby v případě nebezpečí byli ihned obyvatelé uvědoměni. Občané ukryvají potraviny a cenný majetek v obavě před drancováním jako bylo v Slavlovicích.

Podobná prohlídka majetku německých uprchlíků jaká se stala v Slavlovicích byla učiněna i v Libňatově dne 5. května, kdy na mnohých přibytích byly vyvěšeny československé vlajky. Prohlídka ta stala se však mírnějším způsobem, takže Němci neměli příčin ku stížnostem.

Chování německých vojáků při nároku v Slavlovicích.

Sebrány 3 přijímače. V obchodě Josefa Šibery pekaři vzali všechno cukr, a umělý tuk určený konsumentům na přiděly rozhlázeli po zemi a rozšlapali. Brali peníze, potraviny, kuřivo, skvosty, hodinky. V bytě Adolfa Řemínka, továrního dělníka, vzali pečivo, zárobku 10 kg cukru. Uklili desku u stolu a ze zásuvky ukradli 5.000,- Kč na hotovosti a dvojce hodinky. Jednání jejich dělalo dojem, že nejednalo se jim o zjednání pořádku, ale o drancování.

Dne 6.5. mladíci Jaromír Gottwald a Jaroslav Teichmann z

Libušatova, na silnici u Slavovic byli zadrženi německým vojínem a na rozkaz museli zvednout ruce. Vojín naklečel na zdvížení ruce Jaroslava Teichmana náramkové hodinky, klidně mu je odepnul a zasunul do kapsy. Po té museli se mladíci ihned navrátit.

7. květen

Hlášení rozhlasové pražské stanice ovládané Čechy:
Vojstva generála Ularova obkličilo Prahu. Jejich generální štáb vyzývá Němce ke kapitulaci, jinak se vojstva jejich použijí všech prostředků k zradání Němců.

Obyvatelstvo Prahy je rozhlasem vyzváno, aby vyvěřilo státní československé vlajky. Má to být poznávací znamení pro Ularovu armádu. Domky s našimi vlajkami nebudou jimí napadány.

Hlášení 7. 5. 1945 v 7. hodin ráno.

Němci zahájily útok na Prahu.

Praha volá o pomoc spojenecká vojska. Žádá dodání zbraní, které nutně potřebuje. Německé proudy vojsk táhnou ku Praze. Praha je ostřelována děly a bombardována s letadel. Volá ku pomoci spojenecké letectvo proti letadlům a proudům vojsk táhnoucích ku Praze.

Další hlášení: Mnohé německé oddíly obkličené vojskem generála Ularova se vzdávají.
Němci zneužívají označení červeného kříže!

V autech, označených červeným křížem, dovážejí na místa, kde jsou jejich porádky složeny, stělní zbraně a i vojáky. Rozhlas Hlavočí nariženi velitele českých dobrovolců, aby byli na tato auta opatrní.

Později došla nás zpráva, že bylo takové auto zneškodněno.

7. květen, 10 hodin.

K. H. Frank uznává pod tlakem situace vládu Národní rady české a národních výborů a vyhlašuje si jen, aby Národní rada umožnila Němcům bojovat proti našemu největšímu spojenci. Jelikož se strany Němců respektive Hermana Franka bylo již několikrát prorušeno dané slovo o klidu zbraní přerušuje se jednání s K. H. Frankem.

Situace Prahy proti Němcům je dobrá. Větší část Prahy již první den revoluce byla v rukou českých. Situace se zlepšuje na straně Čechů.

Hlášení 7. května 10 hodin.

Naděje k bezpodmínečné kapitulaci Němců v nejbližší době. Místa, kde se vede významnější boj je nápadně Československo a Praha.

Následkem vytržnosti v Úpici a v Slavovicích, přerušena je veškerá doprava i osobní přechody.

Dodávka mléka do Úpice zastavena. V Úpici nedostatek mléka, u volníků přebytkové zásoby.

Nákladní auto s porádkou S. Smolná i pichkých přijelo se správcem mlékárny, aby připomnělo povinnost dodávky mléka. Stálý dopravce mléka Josef Klábr z čp. 23

raději se do Vpice jeti. Odůvodňuje to tím, že kvůli dodávce mléka se zastílet nenechá. Obava jeho je zcela opodstatněná, poněvadž na každého kdo se objevil v ulici města v čase, kdy vycházeti bylo zakázáno, bylo Němci stříleno. Teprve, když mu byl zaručen doprovod vojenský, odchodil se a do Vpice s mlékem jel. Pře jeho vyprávění šlo vše dosti dobře, ale když opouštěl už město stříleno na něho bylo.

Pro přeúšernou výživu dopravu je i nedostatek chleba.

V Brzicích zabít občan Libal, když střílil na německého vojína v jedoucím autu.

V Vpici 12 zabitych a několik raněných občanů.

8. květen.

Německo ohlásilo kapitulaci s platností od půlnoci mezi 9 a 10 květnem.

Boj v Praze pokračuje.

Posluchači rozhlasu dočkali se chvíle, že nemusí naslouchati hlášení rozhlasu v úči národa s kterým po stáletí stojí v nepřátelství.

Dochází zpráva, že v Těchdsku probomna německá fronta a že možno čekat její posunutí průsmysky do našeho kraje. Je možno slyšeti rány směrem od Trutnova a později ve směru Německá Brusnice,

vypalované dle domění buď z děl, anebo novou německou zbraní s. zv. pancířovými přístmi. Současně bylo viděti s největší pravděpodobností kováč.

Přes to, že byla kapitulace německých vojsk ohlášena, pokračovali ti to na mnohých místech v boji. I v místech na našem pohraničí. Uvedené silné detonace daly vznik domněnce, že boj se as přemínil přísmyslem u Libavky a silnicí od Trutnova ke Thálové Dvoře a dále. Jelikož bylo jisté, že Němci drancují a ničí majetek, zapalují obce, páchnou násilností na civilním obyvatelstvu, způsobila střelba pochopitelné vzrušení a lid kvapem ukládá a ukrývá cenný majetek do přípravných skrytí. Tyto byly připraveny již dříve pro případ útěku. Mnozí zvědavci spíchali na „protektorátní“ hranici nad Maušovem, kdež zjistili, že němečtí vojáci, někteří přestrojení do civilních obleků ničí „pancířovými přístmi“ automobily zavážené do polí a luk blízkých německých vesnic.

Občan Josef Sedláček z čp. ¹⁷⁶ zastavil nepřátelské vozidlo s vlečným vozem. Šofer zastavil, odepnul vlečák a ujel. Zůstal tak na místě vlečný vůz s 5 mody benzínu. Jelikož hrozilo rozebrání místními občany, prohlásil starosta Josef Jindra benzín na rabavený. Později přijelo několik mladíků ozbrojených až pro ru by z Úpice a dosti nervatým způsobem si vyrušili vyjítí benzínu. Jejich hrubé vystoupení, protože to byli čeští lidé bylo odmgováno jako bezcharakterní.

9. květen 1945.

Celý den dedonace ze Sudet. Němci ničtí státní vojenský majetek, aby se nedostal do rukou nepřítel.

Nikdo nepracuje. Všude váteční nálada, přesto, že nebyl svátek vyhlášen oficiálně. Občané uvědomují si, že padly rávny uzavírající vstup do Sudet. Mládež toho využívá a jede tento den ke Studentům shlédnout spousty nadělané pancířovými přístmi na vojenských motorových vozidlech.

Dochází zpráva, že vojska Rudé armády dorazila do Prahy směrem od Dráždán.

9. květen, večer.

Libňatovské občanstvo mohlo shlédnouti procházející německá vojska silnicí Úpice - Hořičky přes Libňatov. Nepřetržitě řady vozidel a pěších vojsk i civilního německého obyvatelstva procházejí směrem do vnitra Čech. V Úpici byli odzbrojeni. Pokud se tak nestalo, odzbrojili je naše hlídky, ustanovené z řad hasičů a mládeže. Vojiní si rádi zbavovali se přítěže a odhazovali nejen zbraně, ale i zbytečné části oděvu a podobně.